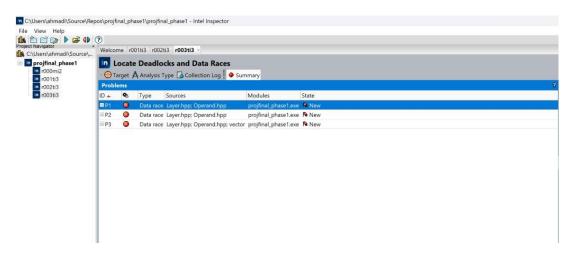
"بسمه تعالى"

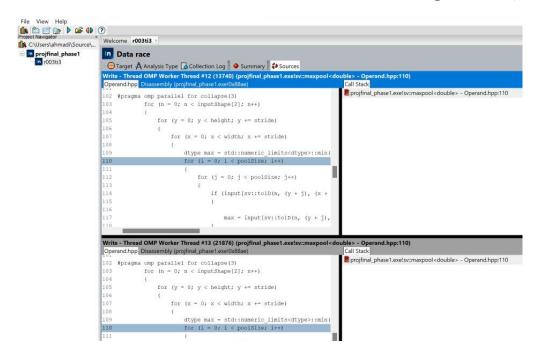
گزارش فاز اول پروژه برنامهنویسی چندهستهای – آیدا احمدیپارسا – ۹۹۲۳۰۰۳ – زهرا لطیفی – ۹۹۲۳۰۶۹

■ بررسی Data Race با ابزار Data Race

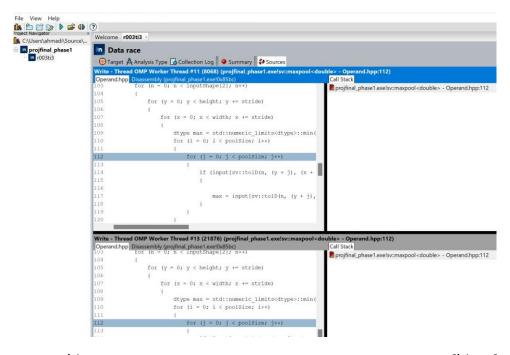
میدانیم Data Race در OpenMP زمانی رخ میدهد که دو یا چند نخ به طور همزمان و بدون همگام سازی مناسب به یک مکان حافظه دسترسی داشته باشند و حداقل یکی از دسترسیها عملیات نوشتن باشد. این رخداد می تواند منجر به رفتار غیرقابل پیش بینی و نتایج نادرست شود. ابزار intel inspector در سه خط از کد داده شده و در فایل Operand.hpp چنین چیزی را گزارش کرد.

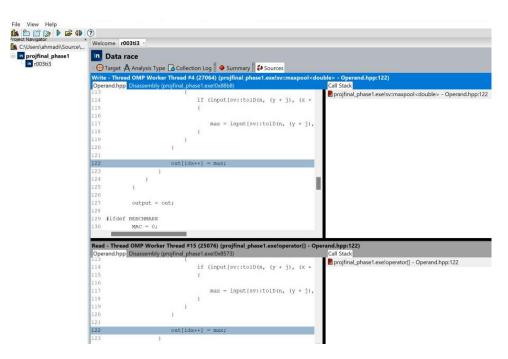
۱. (i= 0; i <poolSize; i++) این حلقه روی بعد x تکرار می شود. اگر چندین نخ در حال بهروزرسانی متغیر max بدون همگامسازی باشند، می تواند منجر به Data Race شود.

۲. (j = 0; j < poolSize) توسط چندین نخ به for (j = 0; j < poolSize) به طور مشابه، این حلقه روی بعد j = 0 تکرار می شود. اگر bata Race طور همزمان به روزرسانی شود، می تواند باعث ایجاد

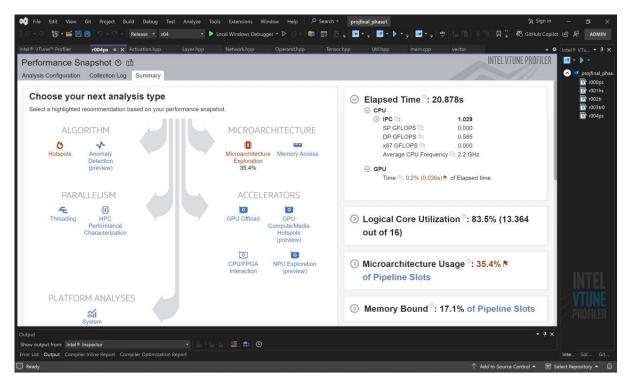
۳. out[idx++] = max: این خط حداکثر مقدار یافت شده را به خروجی اختصاص می دهد. اگر idx به درستی در بین نخها Data Race همگام سازی نشده باشد، یا اگر max توسط چندین نخ قبل از این تخصیص به روزرسانی شود، می تواند منجر به شود. شود.

از جمله اقداماتی که برای حل این مشکلات میتوان به کار برد استفاده از #pragma omp atomic برای بهروزرسانی متغیرهای مشترک مانند max، همگامسازی idx به درستی در بین نخها با استفاده از یک بند reduction یا یک عملیات اتمی است.

■ استفاده از VTune و اجرای آنالیز vTune و اجرای انالیز

اولین نوع از آنالیز که با این ابزار انجام دادیم، performance snapshot بود.

Elapsed Time: کل زمان صرف شده برای تکمیل کار که بر حسب ثانیه اندازه گیری می شود برابر با ۲۰٬۸۷۸ ثانیه گزارش شد.

IPC (دستورالعمل در هر چرخه): پارامتری برای اندازه گیری کارایی CPU که نشان می دهد چند دستورالعمل در هر سیکل کلاک اجرا می شود برابر با ۱۰۲۹ گزارش شده است. مقدار IPC بالاتر به این معنی است که CPU در اجرای دستورالعملها کارآمدتر است. اگر IPC کمتر از ۱ باشد، نشان می دهد که CPU زمان بیشتری را صرف انتظار داده ها از حافظه یا منابع دیگر می کند، که نشان می دهد برنامه محدود به حافظه است. برعکس، IPC بیشتر از ۱ نشان می دهد که CPU قادر است بیش از یک دستور را در هر چرخه اجرا کند که برای پردازنده های مدرن معمول است.

SP GFLOPS و DP GFLOPS: عملیات ممیز شناور با دقت single و double در هر ثانیه. تعداد عملیات ممیز شناوری که CPU می تواند در ثانیه انجام دهد را نشان می دهند. به ترتیب برابر با ۰ و ۵۸۵ می تواند در ثانیه انجام دهد را نشان می دهند.

x87 GFLOPS: استاندارد ممیز شناور قدیمی تر در محاسبات، همچنین تعداد عملیات در ثانیه را نشان می دهد و برابر با ۰ گزارش شده است.

متوسط فرکانس CPU: میانگین سرعتی که CPU در حین انجام کار با آن کار میکند است و بر حسب گیگاهرتز اندازه گیری می شود و برابر با ۲.۲ گیگاهرتز گزارش شده است.

نهایتا در بخش GPU Time درصد زمانی که GPU استفاده شده است نشان میدهد که چه مقدار از کار برای پردازش موازی به GPU محول شده است.

این پارامترها با درک نحوه استفاده از بخشهای مختلف سیستم، به شناسایی گلوگاهها و بهینهسازی عملکرد کمک میکنند. به عنوان مثال، حال که استفاده از GPU کم است، نشان دهنده آن است که میتوان وظایف بیشتری را برای بهبود عملکرد کلی به GPU محول کرد. یا مثلا اینکه اگر IPC پایین باشد، میتواند نشان دهنده ناکارآمدی در نحوه پردازش دستورالعملها توسط CPU باشد.

Memory Bound[®]: 17.1% of Pipeline Slots

✓ Memory Bound ②: 17.1% of Pipeline Slots
 Cache Bound ②: 31.3% ► of Clockticks

DRAM Bound ②: 0.9% of Clockticks

✓ Memory Bound ②: 19.4% of Clockticks
 Cache Bound ②: 3.3% of Clockticks
 DRAM Bound ②: 1.5% of Clockticks

Memory Bound: زمانی اتفاق می افتد که عملکرد برنامه توسط سرعت زیرسیستم حافظه محدود شود. اگر برنامهای تعداد دسترسیهای حافظه زیادی داشته باشد، به خصوص اگر کند باشد یا حافظه پنهان را از دست بدهد، می تواند منجر به وضعیتی شود که CPU زمان بیشتری را نسبت به اجرای دستورالعملها در انتظار اطلاعات از حافظه صرف می کند. این مسئله اغلب با نرخ بالای از miss حافظه پنهان و زمان دسترسی طولانی به حافظه نشان داده می شود. اگر برنامه ای محدود به حافظه باشد، به این معنی است که بهبود الگوهای دسترسی به حافظه یا افزایش پهنای باند حافظه می تواند منجر به عملکرد بهتر شود.

این متریک درصد اشغال شدن شکافهای خط لوله پردازنده را به دلیل تاخیر در دسترسی به حافظه نشان می دهد. درصد بالا نشان می دهد که برنامه زمان زیادی را صرف انتظار برای دریافت داده از حافظه می کند، که می تواند نشان دهد که بهینه سازی الگوهای دسترسی به حافظه یا بهبود استفاده از حافظه پنهان ممکن است باعث بهبود عملکرد شود. برابر ۱۷.۱ درصد برای ecore و ۱۹.۴ درصد برای E-core گزارش شده.

Cache Bound: این قسمت از متریک محدودیت حافظه، درصد زمان صرف شده برای fetch دادهها از کش را نشان می دهد. درصد بالای آن نشان می دهد که ممکن است فرصتهایی برای بهینه سازی کد برای استفاده بهتر از کش وجود داشته باشد. برابر ۳۱.۳ درصد برای P-core و ۳.۳ درصد برای E-core گزارش شده که عدد بالایی برای P-core است.

DRAM Bound: نشان دهنده درصد زمان صرف شده برای fetch دادهها از DRAM است. درصد بالای آن میتواند به گلوگاههای بالقوه در سرعت دسترسی به حافظه اشاره کند. برابر ۰.۹ درصد برای P-core و ۱.۵درصد برای E-core گزارش شده.

هسته عملکرد (P-core) و هسته کارآمد (E-core): انواع مختلف هستههای P، با هستههای P به طور معمول قوی تر و هسته عملکرد (P-core) و هسته کارآمدتر هستند.

ترکیب این معیارها می تواند بینشهایی را درباره گلوگاههای بالقوه در عملکرد سیستم ارائه دهد و راهنمایی کند که بهینه سازی می توانند بیشترین تأثیر را داشته باشند. به عنوان مثال، اگر متریک Memory Bound بالا باشد، ممکن است بهینه سازی ساختارهای داده یا الگوریتمها برای کاهش زمان دسترسی به حافظه مفید باشد.

^{*}N/A is applied to metrics with undefined value. There is no data to calculate the metric.

Logical Core Utilization[®]: 83.5% (13.364 out of 16)

Physical Core Utilization ^③: 71.3% (8.551 out of 12) ▶

Logical Core Utilization: این متریک درصد هستههای Logical که به طور فعال استفاده می شوند را نشان می دهد. نرخ استفاده بالا نشان می دهد که بخش قابل توجهی از قدرت پردازش CPU در حال استفاده است. برابر ۸۳.۵ درصد به معنای ۱۳.۳۶۴ از ۱۶ هسته گزارش شده.

Physical Core Utilization: این متریک درصد هستههای فیزیکی در حال استفاده را نشان میدهد. توجه به این نکته مهم است که CPUهای مدرن م توانند چندین هسته Logical در هر هسته فیزیکی داشته باشند، بنابراین این معیار نمای دقیق تری از استفاده از هسته ارائه میدهد. برابر ۷۱.۳ درصد به معنای ۸.۵۵۱ از ۲۲ گزارش شده است.

این معیارها مرتبط هستند زیرا به شناسایی میزان استفاده از منابع CPU کمک میکنند. اگر استفاده از هر یک کم باشد، نشان میدهد که فرصتهایی برای بهینه سازی برنامه برای استفاده بهتر از قدرت پردازش موجود وجود دارد. برعکس، اگر زیاد باشد، میتواند نشان دهد که برنامه محدود به CPU است و ممکن است بتواند از موازی سازی یا سایر بهبودهای عملکرد بهره مند شود.

GPU Utilization when Busy ②: 4.5% ▶

Active ②: 4.5%
Stalled ②: 18.8%
Idle ②: 76.7%
▶

Occupancy ^③: 11.4% ▶ of peak value

زمان فعال GPU: این معیار درصد زمانی را که GPU به طور فعال taskها را پردازش می کند نشان می دهد. افزایش این معیار نشان می دهد که GPU بیش از گذشته مورد استفاده قرار می گیرد. برابر ۰.۲ درصد گزارش شده.

GPU Utilization When Busy: نشان دهنده درصد زمانی است که GPU در هنگام فعال بودن مشغول است. درصد بالاتر به این معنی است که GPU زمانی که بیکار نیست زمان بیشتری را برای انجام وظایف صرف می کند. برابر ۴.۵ درصد گزارش شده.

EU State: فعال: درصد واحدهاي اجرايي (EU) كه به طور فعال وظايف را يردازش مي كنند.

Stalled: درصدی از EU که منتظر دادهها یا منابع هستند که میتواند نشان دهنده گلوگاهها باشد. ۱۸.۸ درصد گزارش شده.

ldle: درصدی از EU که در حال حاضر وظایف را پردازش نمی کند و برای استفاده در دسترس هستند. برابر ۷۶.۷ درصد گزارش شده.

Occupancy: این متریک نشان می دهد که چه مقدار از پتانسیل GPU در حال استفاده است که به صورت درصدی از حداکثر ظرفیت بیان می شود. نرخ Occupancy پایین می تواند نشان دهد که فرصتهایی برای بهینه سازی برنامه برای استفاده بهتر از منابع GPU وجود دارد. برابر ۱۱.۴ درصد گزارش شده.

of Pipeline Slots

40.7%	of Pipeline Slots
10.1%	of Pipeline Slots
0.8%	of Pipeline Slots
48.3% №	of Pipeline Slots
17.1%	of Pipeline Slots
31.3% ▶	of Pipeline Slots
30.0%	of Pipeline Slots
5.7%	of Pipeline Slots
2.0%	of Pipeline Slots
62.3% №	of Pipeline Slots
42.8% ▶	of Clockticks
19.4%	of Clockticks
62.3% ₹	of Pipeline Slots
62.3% ₹	of Pipeline Slots
There is no d	ata to calculate the
	10.1% 0.8% 48.3% F 17.1% 31.3% F 30.0% 5.7% 2.0% 62.3% F 42.8% F 19.4% 62.3% F 62.3% F

Microarchitecture Usage: این متریک استفاده کلی از خط لوله Microarchitecture را نشان می دهد. درصد کمتر آن نشان می دهد که در نحوه استفاده از منابع سیستم جا برای بهبود وجود دارد. برابر ۳۵.۴ درصد گزارش شده.

Retiring: این پارامتر درصدی از اسلاتهای خط لوله را نشان میدهد که توسط دستورالعملهایی که در مرحله بازنشستگی هستند اشغال شدهاند (تکمیل شده و به رجیسترها یا حافظه بازگردانده می شوند.)

Front-End Bound: درصد شکافهای خط لوله را نشان میدهد که توسط دستورالعملهایی اشغال شدهاند که منتظر داده ها از قسمت جلویی خط لوله هستند، که شامل مراحل fetch دستورالعمل و decode است.

Back-End Bound: نشان دهنده درصد شکافهای خط لوله است که توسط دستورالعملهایی اشغال شدهاند که منتظر دادهها از قسمت پشتی خط لوله هستند که شامل مراحل اجرا و write-back است.

Core Bound: نشان دهنده درصد شکافهای خط لوله است که توسط دستورالعملهایی که منتظر دادههای هستههای دیگر هستند اشغال شده است. می تواند مشکلاتی را در ارتباط بین هستهای یا همگام سازی مطرح کند.

∨ Vectorization : 0.0% of Packed FP Operations

```
O Instruction Mix:

    SP FLOPs 
    ⊕:

                  0.0% of uOps
     128-bit @: 3.2% from SP FP
           256-bit @: 0.0% from SP FP
        Scalar 1:
                  96.8% from SP FP

    OP FLOPs 
    ○:

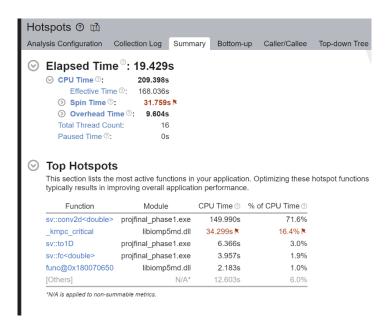
                   2.6%
                         of uOps
     0.0%
           128-bit 0: 0.0% from DP FP
           256-bit @: 0.0%
                         from DP FP
        Scalar @:
                   100.0% from DP FP
     x87 FLOPs 0: 0.0% of uOps
     Non-FP :
                   97.4% of uOps
Metrics were collected from Big Cores only.
```

Vectorization؛ این متریک درصد عملیات ممیز شناور را نشان میدهد که با استفاده از دستورالعملهای برداری انجام میشود که میتواند چندین نقطه داده را در یک دستورالعمل واحد پردازش کند. درصد برداری بالاتر نشان دهنده استفاده بهتر از قابلیت های پردازش برداری CPU است.

Packed FP Operations: اینها عملیات ممیز شناور هستند که در یک دستورالعمل بسته بندی می شوند و امکان پردازش bit Packed FP-۲۵۶ و bit Packed FP۱۲۸ ،Packed FP ،Scalar FP و ۲۵۶-۲۵۶ و ۲۵۶-۳۶ او کارآمدتر را فراهم می کنند. درصد عملیات ممیز شناور را نشان می دهد.

- استفاده از ظرفیت برداری: این متریک نشان میدهد که چقدر از ظرفیت پردازش برداری CPU در حال استفاده است. این به ظرفیت های ۱۲۸ بیتی و ۲۵۶ بیتی تقسیم میشود که منعکس کننده اندازههای مختلف ثباتهای برداری موجود در CPU است.

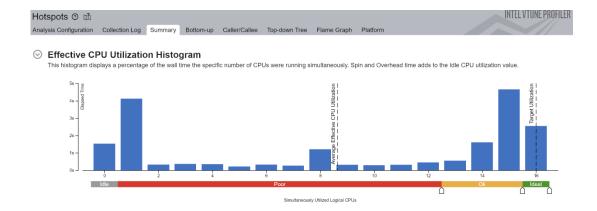
■ آناليز Hotspot

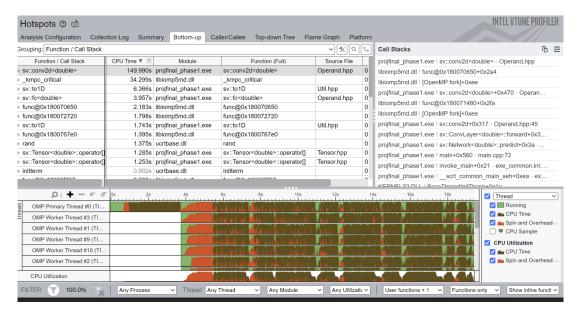
با استفاده از اطلاعات فوق، می توان توابع زمان بر را شناسایی کرد. به عنوان مثال یکی از زمان بر ترین توابع، تابع conv2D است که در فایل هدر operand به کار گرفته شده است و در بخش امتیازی به اصلاح این بخش پرداختهایم.

نمودار استفاده از :CPU این نمودار نشان می دهد که چه مقدار از ظرفیت CPU در طول زمان استفاده می شود. اگر استفاده از CPU به طور مداوم بالا باشد، نشان می دهد که برنامه محدود به CPU است، به این معنی که CPU گلوگاه در فرآیند است. برعکس، اگر استفاده از CPU کم باشد، می تواند به این معنی باشد که برنامه I/O-Bound است یا منتظر تکمیل عملیات ورودی/خروجی است.

استفاده از CPU برای مناطق زمانبر کد: دانستن اینکه کدام بخش از کد بیشترین مصرف CPU را دارد می تواند به شناسایی گلوگاههای عملکرد کمک کند. این مناطق جایی هستند که تلاش های بهینه سازی باید در آن متمرکز شود. استفاده زیاد از CPU در بخش های خاص ممکن است نشان دهنده الگوریتمهای ناکارآمد، حلقههای بهینهنشده یا سایر بخش هایی باشد که می تواند از بازسازی کد بهره ببرد.

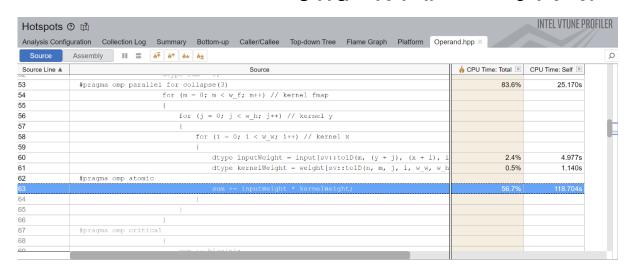
تصویر فوق نشان میدهد که مصرف CPU در بیشتر اوقات در حالت poor قرار دارد. درنتیجه کد I/O Bound است.

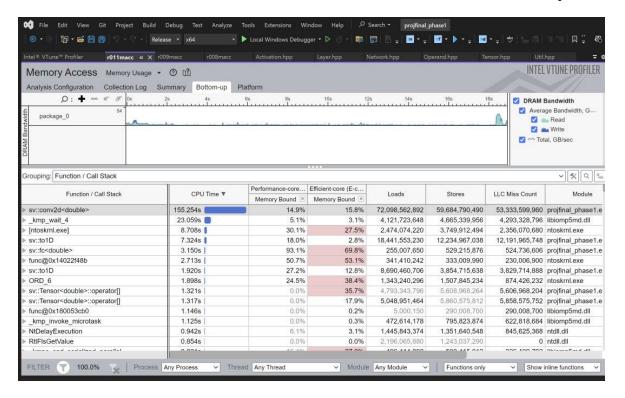
در تصویر فوق مجددا مشاهده می شود که overhead تابع conv2D از سایر توابع و بخشهای کد بیشتر است. همچنین مشاهده می شود که هر تابع توسط کدام نخ در حال اجرا است.

همچنین می توانیم به طور جزئی مشاهده کنیم که دقیقا کدام بخش از تابع بیشترین زمان را مصرف می کند.

به عنوان مثال در تابع conv2D دستورات زمانبر به شرح زیر می باشند.

■ آناليز Memory Access

Memory Bound: این برنامه بیشتر به DRAM با معیار ۲۵.۶٪ محدود شده است. این نشان می دهد که عملکرد برنامه به طور قابل توجهی تحت تأثیر سرعت خواندن یا نوشتن داده ها از DRAM است.

پهنای باند DRAM : نمودار پهنای باند DRAM نوسانات را نشان میدهد. اگر استفاده از پهنای باند به طور مداوم بالا باشد، میتواند نشان دهد که برنامه واقعاً محدود به پهنای باند است.

LLC Miss Rate: تعداد خطاهای LLC برای توابع مختلف در یکی از ستونها با مقادیر عددی در کنار هر فراخوانی تابع ذکر شده است. نرخ اشتباه LLC بالا میتواند منجر به افزایش تاخیر شود زیرا CPU منتظر میماند تا دادهها از استخرهای حافظه کندتر fetch شوند. این میتواند بر عملکرد تأثیر منفی بگذارد، بهویژه اگر دادهها به ندرت استفاده شوند و دسترسیها با از دست دادن تقاضا تداخل داشته باشند.

معیارهای عملکرد: معیارهای مختلفی، مانند میانگین پهنای باند، حداکثر پهنای باند، و تعداد خطاهای LLC، بینش هایی را در مورد میزان استفاده برنامه از منابع سیستم ارائه میدهد. به عنوان مثال، اگر پهنای باند متوسط نزدیک به حداکثر پهنای باند باشد، استفاده کارآمد از DRAM را پیشنهاد میکند. با این حال، اگر تعداد زیادی خطا از LLC وجود داشته باشد، میتواند به این معنی باشد که الگوهای دسترسی به دادههای برنامه به خوبی برای استفاده از حافظه پنهان بهینه نشده است.

■ بهبود کد و تسریع

با توجه به نتایج حاصل از profiling بیشترین زمان مصرف شده در بخش operand.hpp و مربوط به خط زیر میباشد.

Hotspots (9 d		INTEL VTUNE PR	OFILER
Analysis Config	uration Collection Log Summary Bottom-up Caller/Callee Top-down Tree Flame Graph Platform Opera	and.hpp ×		
Source	Assembly III = 67 64 6±			Q
Source Line ▲	Source	🍇 CPU Time: Total 🕑	CPU Time: Self 🔌	
53	#pragma omp parallel for collapse(3)	83.6%	25.170s	
54	for (m = 0; m < w_f; m++) // kernel fmap			
55	{			
56	for (j = 0; j < w_h; j++) // kernel y			
57	{			
58	for (i = 0; i < w_w; i++) // kernel x			
59	{			
60	<pre>dtype inputWeight = input[sv::tolD(m, (y + j), (x + i), i</pre>	2.4%	4.977s	
61	dtype kernelWeight = weight[sv::tolD(n, m, j, i, w_w, w_h	0.5%	1.140s	
62	#pragma omp atomic			
63	sum += inputWeight * kernelWeight;	56.7%	118.704s	
64	}			
65)			
66)			
67	#pragma omp critical			
68	(
60	aum Le bisafal			

یکی از راههایی که می توان زمان صرف شده را کاهش داد unroll کردن حلقه for است.

باز کردن حلقه تکنیکی است که برای بهینهسازی حلقهها با کاهش سربار کنترل حلقه و افزایش موازی بودن سطح دستورالعمل استفاده می شود.

```
#pragma omp parallel for collapse(3)
        for (n = 0; n < o_c; n++) // output channel
            for (y = 0; y < o_h; y++) // output y
                 for (x = 0; x < o_w; x++) // output x
                     dtype sum = 0;
                     // Loop unrolling and blocking
                     for (int block_y = 0; block_y < poolSize; block_y += 2)</pre>
                         for (int block_x = 0; block_x < poolSize; block_x +=</pre>
2)
                              for (m = 0; m < w_f; m++) // kernel fmap</pre>
                                  for (j = block_y; j < std::min(block_y + 2,</pre>
poolSize); j++)
                                  {
                                      for (i = block_x; i < std::min(block_x +</pre>
2, poolSize); i++)
                                      {
                                          dtype inputWeight = input[sv::to1D(m,
(y + j), (x + i), i_w, i_h);
                                          dtype
                                                          kernelWeight
weight[sv::to1D(n, m, j, i, w_w, w_h, w_f)];
                                          sum += inputWeight * kernelWeight;
                                 }
                             }
```

```
}
sum += bias[n];
output[sv::to1D(n, y, x, o_w, o_h)] += sv::ReLU(sum);
}
}
```

بیرونی ترین سه حلقه (`n`, y, x) با استفاده از "#pragma omp موازی OpenMP برای collapse(۳) موازی می شوند. این دستورالعمل به کامپایلر می گوید که تکرارهای این سه حلقه تودرتو را در چند رشته توزیع کند.

داخلی ترین حلقه ها با پردازش دو عنصر در یک زمان باز میشوند. این کار با افزایش شمارندههای حلقه ("block_y" و "block_x") بهجای یک عنصر انجام میشود.

تابع std::min برای اطمینان از اینکه حلقه از مرزهای poolSize تجاوز نمی کند استفاده می شود. این ضروری است زیرا ما در یک زمان دو عنصر را پردازش می کنیم و باید بررسی کنیم که آیا به انتهای بلوک رسیده ایم یا خیر.

با باز کردن حلقهها، تعداد دفعات اجرای کد کنترل حلقه را کاهش میدهیم. این میتواند منجر به استفاده بهتر از خط لوله دستورالعمل CPU و کاهش پیشبینی نادرست شاخه شود.

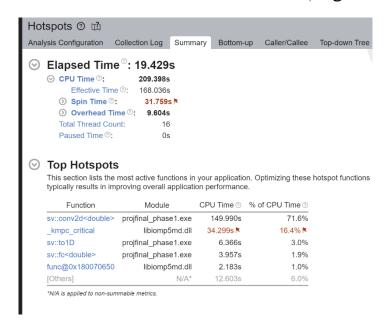
blocking نیز با تقسیم عملیات پیچیدگی به بلوکهای کوچکتر که در حافظه پنهان CPU قرار می گیرند، اعمال می شود. این امر زمان دسترسی به حافظه را کاهش می دهد و می تواند عملکرد را به میزان قابل توجهی بهبود بخشد.

ترکیبی از باز کردن حلقه و blocking می تواند منجر به بهبود عملکرد قابل توجهی در عملیات کانولوشن شود، به ویژه هنگامی که با مجموعه دادههای بزرگ یا تصاویر با وضوح بالا سروکار داریم. با این حال، توجه به این نکته مهم است که این بهینه سازی ها ممکن است پیچیدگی کد را افزایش داده و بر قابلیت نگهداری تأثیر بگذارد.

نتایج profiling پس از اعمال تغییرات:

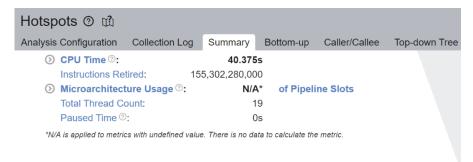
```
D IPC 2:
                        2.373
       SP GFLOPS 12:
                        0.000
       DP GFLOPS 3:
                        2.312
       x87 GFLOPS 2:
                        0.000
       Average CPU Frequency 2: 3.0 GHz
  Time ②: 1.4% (0.053s) ▶ of Elapsed time
\(\Omega\) Logical Core Utilization \(^\omega\):
  40.3% (6.452 out of 16) №
of Pipeline Slots
Memory Bound : 11.6% of Pipeline Slots
```

اگر از ابزار hotspot برای پروقایل کردن استفاده کنیم، میزان بهبود سرعت کد مشاهده می شود. ابتدا نتایج کد اصلی را مشاهده می کنیم.

مشاهده می کنیم که تابع conv2D با ۱۴۹.۹ ثانیه زمان برترین تابع در کد است.

پس از اعمال تغییرات نتایج به صورت زیر می باشد.

This section lists the most active functions in your application. Optimizing these hotspot functions typically results in improving overall application performance.

Function	Module	CPU Time ③	$\%$ of CPU Time $\ensuremath{\mathfrak{D}}$
sv::conv2d <double></double>	projfinal_phase1.exe	29.570s	73.2%
sv::fc <double></double>	projfinal_phase1.exe	3.164s	7.8%
func@0x140232497	ntoskrnl.exe	1.310s	3.2%
RtlFlsGetValue	ntdll.dll	1.032s	2.6%
func@0x1402f7fd0	ntoskrnl.exe	0.780s	1.9%
[Others]	N/A*	4.520s	11.2%

*N/A is applied to non-summable metrics

این بار همین تابع زمانبرترین تابع است اما با این تفاوت که زمان اجرای آن به ۲۹.۵۷ ثانیه کاهش یافته است.